

ANTE JURIĆ

(Split, 1. veljače 1934. - Split, 4. rujna 2013)

Nakon teške bolesti u 80. godini života umro je višegodišnji vratar Hajduka i državni reprezentativac Ante Jurić.

Njegov nogometni početak vezan je za splitsko kupalište Stinice koje odavno ne postoji. Tamo je u plićaku počeo kao vratar "činiti parade", hvatati lopte, bacati se za njima. Njegov otac koji je nekada branio za vranjički Omladinac, vidjevši da ima stila, odvodi ga da brani za neregistrirani klub Jedinstvo iz splitskog predjela Kopilica. Postali su prvaci Divlje lige Splita. Nedugo potom otac ga vodi u nogometni klub Split (tada se zvao Arsenal). Tamo ostaje dvije godine, a u svojoj dvadesetoj godini prelazi u Hajduk gdje brani deset godina, od 1955. do 1965. godine.

Ante Jurić rođen je u Splitu 1. veljače 1934. godine. Za Hajduk je odigrao 243 utakmice i postigao jedan zgoditak. Bio je i jugoslavenski nogometni reprezentativac. Branio je i obranio bijeli gol od ispadanja iz lige u onim teškim Hajdukovim godinama početkom šezdesetih godina prošloga stoljeća kada je Hajduk bio na rubu Druge lige.

Za svoj Hajduk debitirao je 4. prosinca 1955. godine u Beogradu protiv BSK-a kada je Hajduk poražen sa 2-0. Bilo je to vrijeme kada su Hajdukov dres nosili legenda do legende: Frane Matošić, Vukas, Luštica, Rebac i drugi.

U to doba klub je često mijenjao trenere. Ante Jurić počeo je s Franom Matošićem koji je jedno vrijeme bio i igrač i trener. Zatim su mu treneri bili Ljubo Benčić, Ive Radovniković, Milovan Čirić, Leo Lemešić, Florijan Matekalo, Lenko Grčić, Krešimir Arapović i Ozren Nedoklan. Loši rezultati dovode do čestih promjena, kako trenera, tako i momčadi. Mnogo je igrača tih godina prošlo, bilo je puno lutanja u svakom pogledu. Tada je, volio je reći Jurić, Hajduk iz krize izvukla samo vjerna publika.

Nakon završetka igračke karijere u Hajduku, 1965. godine pola sezone provodi u susjednom drugoligašu Splitu. Neko vrijeme prekida s aktivnim nogometom, potom se opet vraća na gol. Nije odolio pritisku prijatelja, pokojnog Ante Valente, stao je na gol i ujedno postao trener podsaveznog ligaša kliškog Uskoka

kojega 1973. uvodi u tadašnju Dalmatinsku nogometnu ligu - zonu. To je ujedno, u njegovoj 39. godini života, bio kraj nogometne karijere.

Ante Jurić jednom je nastupio u dresu A reprezentacije Jugoslavije. Bilo je to 26. travnja 1959. godine u Baselu u utakmici za Internacionalni kup dr. Gerea između Švicarske i Jugoslavije (1-5). Izbornik je bio Aleksandar Tirnanić. Branio je, kažu, jako dobro. Zbog stila obrane jedno su ga vrijeme zvali "vratar od gume".

Najneugodnijom uspomenom smatrao je prvenstveni debi protiv Vojvodine u Splitu. Bio mu je to prvi prvenstveni nastup u rodnom Splitu, a primio je 6 golova. Rezultat je bio 6-1 za Vojvodinu usred Splita. Katastrofa! Htio sam se ubiti, govorio je. Ali inat je u njemu pro-radio, odlučio je braniti bolje, nadao se reprezentaciji. Mnogi su mislili da očekuje nemoguće, ali Ante Jurić je dokazao kako riječ nemoguće u športu ne postoji. Uspio se dokopati reprezentativnog dresa, a nekoliko sezona bio je i najbolji vratar lige.

Kao najdražu uspomenu na dane provedene na terenu, Ante je isticao polufinalni dvoboj Kupa, ponovno sa Vojvodinom, ali ovaj put u Novom Sadu 1963. godine. Hajduk je poveo sa 2-0, a onda je isključen Ivo Bego. Nekoliko igrača se ozlijedilo i jedva je iščupano 2-2. Produžetak je trajao cijelu vječnost, ali gola nije bilo ni na jednoj strani. Onda su na red došli jedanaesterci. Novosađani su pucali prvi, svih pet udaraca na gol izveli su izvanredno oštro i precizno. No, Jurić je učinio čudo - zaustavio je tri udarca!

To je bila "osveta" za onih šest golova koje je primio prije osam godina na početku karijere u Splitu. I ne samo to. Tražio je da i on izvede jedan jedanaesterac. Zabio je gol. Taj šut i taj pogodak bili su njegova satisfakcija...

Iz desetogodišnje karijere na vratima Hajduka, najdraže mu se bilo sjetiti one klape i društva koje je u klubu vladalo u to vrijeme. Govorio je: "Bili smo generacija puna šarma, duha i veselja."

Sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac.

(Jurica Gizdić)